

Aký je najrozšírenejší pohľad na veľkosť v súčasnej spoločnosti? A čo predstavuje skutočnú veľkosť z Božej perspektívy? Pokúsim sa zodpovedať na tieto otázky v tomto zamyslení.

A keď bol v dome, pýtal sa ich: O čom ste to rozmýšľali medzi sebou na ceste?

Ale oni mlčali. Lebo sa zhovárali medzi sebou na ceste o tom, ktorý je väčší.

A sadnúť si zavolať dvanástich a povedal im:

Ak chce niekto byť prvým, bude od všetkých najposlednejším a všetkých služobníkom.

Marek 9:33b-35

Ježiš práve vysvetlil učeníkom, že čoskoro bude zradený, zatknutý a usmrtený. Chcel, aby boli čo najlepšie pripravení na mučivé udalosti, ktoré ich onedlho zasiahnu. V 32. verši tejto kapitoly však čítame: „Ale oni nerozumeli tomu slovu a báli sa ho opýtať sa.“ Z paralelnej pasáže Matúšovho evanjelia sa predsa len dozvedáme, že sa veľmi zarmútili. Hoci nechápali presný význam Ježišových slov, rozumeli im dosť na to, aby si uvedomili, že ich milovaný Majster im

bude vzatý, a to ich veľmi zarmútilo.

Tento smútok však čoskoro vystriedala iná emócia: mohli by sme si pomyslieť, že toto hrozné odhalenie malo u učeníkov vyvolať pocit hlbokého dojatia a že mali ďalej kráčať po ceste v tichosti a uvažovať o slovách Spasiteľa. Žiaľ, toto sa vôbec nestalo! Ako kráčali po ceste do Kafarnauma, sporili sa. O čom sa dohadovali? Ježiš si všimol, že sa medzi sebou zhovárali, ale nič im nepovedal, až kým nedorazili do cieľa svojej cesty. Potom, keď boli v dome, kde bývali, sa ich Pán spýtal: „O čom ste to rozmýšľali medzi sebou na ceste?“ Čítame, že učenici mlčali. Nechceli povedať Pánu Ježišovi, že mali spor o tom, kto je najväčší. Tvárou v tvár tejto priamej otázke sa teraz za seba hanbili a nikto z nich neprehovoril.

Bolo však zbytočné zostať ticho, pretože ich Majster dokonale vedel, o čom sa cestou zhovárali. Všimnite si, aký bol Ježiš trpezlivý s týmito pyšnými, samolúbymi mužmi. Pokarhal ich azda slovami: „Tak ja mám čoskoro zomrieť rukami zlých ľudí a jediný, o čom vy viete premýšľať, je, kto je najväčší!? Nezaújimate sa o mňa? Vôbec vám na mne nezáleží?“ To by bola prirodzená a rozumná odpoveď za daných okolností, ale Ježiš to takto nepovedal. Skôr využil príležitosť, aby ich poučil o tom, čo je to skutočná veľkosť. A aká odlišná je jeho predstava veľkosti od názorov väčšiny ľudí na túto tému. Na to, aby ste zistili, koho svet pokladá za veľkého, stačí si prečítať historické knihy a pozrieť, kto v nich vystupuje. O kom ľudia píšú životopisy? Kto je namalovaný na slávnych portrétoch? Koho sochy vidíme v našich mestách? Mená ktorých ľudí sa pravidelne objavujú v dennej tlači a tváre ktorých ľudí vidíme v populárnych časopisoch alebo v masmédiách všeobecne? Sú to svetoví vodcovia a vojenská veliteľia, slávni vedci a vynálezcovia, nositelia Nobelovej ceny a obchodní magnáti. Sú tam ešte aj športoví hrdinovia, filmové hviezdy, spisovatelia, umelci, atď. V každom prípade, sú to muži a ženy, o ktorých sa predpokladá, že zanechali svoju stopu v spoločnosti a dosiahli v nej popredné miesto. To sú typy ľudí, ktorých svet bežne pokladá za veľkých, však?

Ale učeníci sa medzi sebou dohadovali o tom, koho z nich treba pokladať za najväčšieho. Napokon, mohli by sa pokladať za veľmi vyvolenú skupinu, nie? Mesiáš si ich špeciálne vyvolil, aby ho sprevádzali na jeho cestách. Výnimočne s nimi zaobchádzal, posluhovali mu, keď učil a činil zázraky; oni sami dostali moc konať zázraky a kázať evanjelium mužom a ženám. Ale možno po tom, ako počuli o blížiacom sa odchode Pána, rozprúdila sa diskusia o tom, kto nastúpi na Ježišovo miesto a keď sa medzi sebou zhovárali, výber sa zúžil na troch mužov: Petra, Jakuba a Jána. To boli tí traja, ktorých Pán vzal nedávno so sebou na vrch a bol pred nimi premenený, keď mu žiarila tvár ako slnko. Videli Kristovu slávu, a dokonca počuli hlas Boha Otca, ktorý označil Ježiša ako svojho milovaného syna. Možno Peter by mohol vyhlásiť, že je zo všetkých najväčší, pretože okrem toho, že bol jedným z troch vyvolených, bol aj tým, ktorého meno Ježiš zmenil na Peter, skala.

Aký bol teda Ježišov verdikt? Koho nazval najväčším? Nebol to ani Peter, ani Jakub, ani Ján. V skutočnosti ako najväčšieho neoznačil nikoho z dvanástich. Vlastne, dal im ponaučenie o tom, čo znamená skutočná veľkosť, a to nie z pohľadu sveta, ale z pohľadu Boha.

„Ak chce niekto byť prvým“, povedal Ježiš, „bude od všetkých najposlednejším a všetkých služobníkom.“ Ako vidíte, Boží spôsob merania veľkosti je priamym opakom ľudského spôsobu. Človek má sklon uvažovať o veľkosti z hľadiska hierarchie: na hornej úrovni je človek, ktorý dosiahol vrchol vo svojom povolaní, vo svojej firme, vo svojej oblasti výskumu, vo svojom vzdelaní, atď. Pod ním sú pravdepodobne ostatní, ktorí medzi sebou súťažia a súperia v tom, kto sa dostane čo najbližšie k vrcholu. Aké je však odlišné Ježišovo hodnotenie veľkosti: „Ak chce niekto byť prvým, bude od všetkých najposlednejším a všetkých služobníkom.“ Ale Ježiš nielen vysvetlil, čo je veľkosť v Božích očiach, ale ju aj ukázal vo svojom živote. Skutočne, on sám, ktorý je najväčší zo všetkých, stal sa posledným a služobníkom všetkých.

V tomto sa mnohé inštitucionalizované cirkvi mýlia. Na vrchole majú muža alebo skupinu mužov, ktorí riadia a ovládajú ostatných. Často nosia honosné posvätné rúcha a žijú v kniežacích sídlach, kde majú služobníkov, ktorí sa k nim správajú s úctou a oslovujú ich zvláštnymi menami. Často hovoria, že slúžia druhým, ale v skutočnosti tí druhí slúžia im. Aký odlišný bol Ježiš, ktorý o sebe povedal: „Syn človeka neprišiel, aby mu slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých.“

Priateľu, položím ti túto otázku. Aká je tvoja životná ambícia? Chceš dosiahnuť vrchol vo svojom povolaní, nech je to čokoľvek, alebo chceš byť veľkým v Božích očiach? To posledné je oveľa hodnotnejšou ambíciou. Ak však hľadáš veľkosť pred Bohom, musíš začať zdola a uvedomiť si, že si hriešnik a potrebuješ vykúpenie. Musíš prísť pod ten krutý kríž, kde Spasiteľ sveta zomrel za bezmocných, nehodných hriešnikov ako ty a ja. Musíš si pred ním ľahnúť do prachu a prosiť ho o odpustenie. Počúvaj tieto slová novozákonného pisateľa Jakuba zo štvrtej kapitoly jeho listu: „Priblížte sa Bohu, a priblíži sa vám. ...Bedárte, žiaľte a plačte! Váš smiech nech sa obráti v žalosť a radosť v zronenosť! Ponížte sa pred tvárou Pánovou, a povýši vás.“ Toto je jediná prijateľná cesta, ako prísť pred Pána, považovať seba samého za posledného, najhoršieho z hriešnikov, prejavíť hlboké a úprimné pokánie a dôverovať celým srdcom dielu Ježiša Krista na kríži.

Priateľu, zabudni na veľkosť v tomto svete a zameraj sa na osobnú potrebu spásy. Potom, keď prijmeš dar záchrany skrze Krista, budeš ohromený z toho, čo Pán vykoná v tvojom živote.

